

Sygn. akt V CSK 84/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa S. sp. z o.o. w L.

przeciwko A. K. W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 lipca 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 czerwca 2015 r., sygn. akt X Ga (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1817 (tysiąc osiemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwany A. K. W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 czerwca 2015 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa oraz budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Kwestie prawne ujęte w zagadnieniu prawnym sformułowanym w skardze kasacyjnej w dostatecznym stopniu dla rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej zostały wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in. wyroki z dnia 26 czerwca 2003 r., V CKN 416/01, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 129, z dnia 7 lipca 2005 r., V CK 19/05, nie publ., z dnia 31 stycznia 2007 r., II CSK 417/06, nie publ., z dnia 8 kwietnia 2009 r., V CSK 385/08, nie publ., z dnia 6 marca 2012 r., I UK 318/11, OSNP 2013, nr 3-4, poz. 41 oraz z dnia 25 marca 2015 r., II CSK 407/14, nie publ.) oraz w nauce prawa. Z powołanych wyżej orzeczeń wynika, że bezskuteczność egzekucji uzasadniająca odpowiedzialność członków

zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością zachodzi wówczas, gdy pozostały majątek spółki nie daje szans zaspokojenia znacznej części wierzytelności. Sąd drugiej instancji ustalił, że taki stan rzeczy zachodzi w stosunku do spółki kierowanej przez pozwanego.

Brak jest także podstaw do uznania, że skarżący wykazał występowanie w sprawie wyrażonej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zgodnie wskazuje się, że powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), wymaga sprecyzowania tych przepisów, oraz wskazania, na czym polegają poważne wątpliwości związane z ich stosowaniem wraz z podaniem doktrynalnego lub orzeczniczego źródła tych wątpliwości. Konieczne jest przy tym wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawienie własnej propozycji interpretacyjnej. Poza tym ze względu na publiczne cele, jakie ma do spełnienia rozpoznanie przez Sąd Najwyższy skargi kasacyjnej, skarżący powinien wykazać celowość dokonania wykładni przepisu przez Sąd Najwyższy ze względu na potrzeby praktyki sądowej (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2012 r., III SK 29/12, niepublikowane). Tych elementów nie można przypisać przedstawionemu przez skarżącego wnioskowi o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wskazane wcześniej orzeczenia w dostateczny sposób wyjaśniają, że sama potencjalna możliwość prowadzenia postępowania egzekucyjnego przeciwko spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, które jednak nie daje szans na zaspokojenie znacznej części wierzytelności, nie jest okolicznością wyłączającą przewidzianą w art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność członków zarządu tej spółki.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego, na wniosek powoda „S.” sp. z o.o., zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną, Sąd

Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 12 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 2 i § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

jw